

Sygn. akt VII Ka 394/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 czerwca 2022 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Firkowski (spr.)

Sędziowie: SSO Magdalena Chudy

SSO Piotr Zbierchowski

Protokolant: st. sekr. sąd. Marzena Wach

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej Olsztyn – Północ w Olsztynie Joanny Starkiewicz,

po rozpoznaniu w dniu 9 czerwca 2022 r. sprawy:

1/ A. M. (1) ur. (...) w O., syna P. i B. z domu G.,

oskarżonego z art. 280§1 kk w zw. z art. 64§2 kk,

2/ S. N. (1), ur. (...) w O., syna S. i D. z domu R.,

oskarżonego z art. 280§1 kk w zw. z art. 64§1 kk,

na skutek apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych,

od wyroku Sądu Rejonowego w O. z dnia 28 lutego 2022 r., sygn. akt(...)

I w ramach rozstrzygnięć z pkt I i II sentencji zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- ustala, że oskarżony A. M. (1) zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne tj. w warunkach z art.64§1 kk,

- ustala, że czyn zarzucany oskarżonym: A. M. (1) i S. N. (1) stanowi wypadek mniejszej wagi z art. 283 kk w zw. z art. 280§1 kk w zw. z art. 64§1 kk i przyjmując te przepisy za podstawę skazania na podstawie art.283 kk wymierza im kary po roku i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności,

II w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III zwalnia oskarżonych od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze,

IV zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokatów: W. W. i J. G. odpowiednio obrońców oskarżonych A. M. (1) i S. N. (2) kwoty po 420 (czteryście dwadzieścia) zł tytułem opłat za obronę z urzędu wykonywana w postępowaniu odwoławczym oraz kwoty 96,60 (dziewięćdziesiąt sześć złotych i sześćdziesiąt groszy) zł tytułem podatku od towarów i usług od tych opłat.

FORMULARZ UZASADNIENIA WYROKU SĄDU ODWOŁAWCZEGO (UK 2)

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VII Ka 394/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w O. z dnia 28 lutego 2022 r. w sprawie (...)

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca oskarżonego A. M. (1)

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

w całości

# na niekorzyść		
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka	

	zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1		A. M.	Działanie w warunkach art.64§1 kk	Informacja z NOE SAD	598
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
1	Informacja z NOE SAD	Dowód obiektywny, nie był kwestionowany przez strony

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	1/ błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę i mających wpływ na treść wyroku poprzez przyjęcie - wbrew zeznaniom świadków, pokrzywdzonego oraz wyjaśnieniom oskarżonych - że A. M. (1) dopuścił się zarzucanego mu czynu zabronionego, podczas gdy okoliczności sprawy oraz prawidłowa i całościowa wykładnia materiału dowodowego, prowadzą do wniosku, iż oskarżony nie popełnił zarzucanego mu czynu kwalifikowanego z art. 280 § 1 kk;	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

2/ obrazy przepisów postępowania, która miała wpływ na treść wyroku, przez:

a) naruszenie art. 5 § 2 kpk w zw. z art. 7 kpk poprzez uznanie, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy przesądza, iż oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu zabronionego, podczas gdy brak jest dowodów, innych niż sprzeczne ze sobą zeznania pokrzywdzonego o rzeczywistym przebiegu zdarzenia. Tym samym okoliczność ta jako nieudowodniona nie może stanowić podstawy skazania oskarżonego. Zatem wobec braku innych dowodów wskazujących na zamiar przywłaszczenia przez oskarżonego rzeczy należącej do pokrzywdzonego, należało uznać za nieudowodnione istnienia popełnienia przestępstwa z art. 280 § 1 k.k., co skutkowało powinno uniewinnieniem oskarżonego od zarzucanego czynu,

b) odmowę przyznania przymiotu wiarygodności bezpośrednim świadkom zdarzenia, których zeznania pomimo, iż w pewnych kwestiach odnośnie przebiegu całego wieczoru były różne, to jednak w kluczowych i istotnych dla sprawy były tożsame i wzajemnie się uzupełniały,

c) uwzględnienie w całości zeznań złożonych przez pokrzywdzonego, podczas gdy jego zeznania są rozbieżne, wzajemnie się wykluczają i konsekwencji jawią się jako niewiarygodne,

d) naruszenie art. 7 kpk w zw.z art. 410 kpk poprzez pominięcie w całości zeznań świadka Ł. O., które miały znaczenie kluczowe dla

	<p>rozstrzygnięcia sprawy na korzyść oskarżonego.</p> <p>e) naruszenie art. 4 kpk oraz art. 5 § 2 kpk poprzez rozstrzygnięcie wszystkich istniejących w niniejszej sprawie wątpliwości na niekorzyść oskarżonego, zamiast na jego korzyść,</p> <p>f) naruszenie art. 424 § 1 pkt 1 kpk poprzez pominięcie zamieszczenia w uzasadnieniu, wskazania i omówienia wzajemnych korelacji, jakie zachodzą pomiędzy poszczególnymi dowodami obciążającymi, w sytuacji gdy dowody te nie są jednoznaczne, spójne i konsekwentne;</p>	
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Apelacja obrońcy oskarżonego co do zasady nie zasługiwała na podzielenie.</p> <p>Odnosząc się do zarzutów zawartych w środku odwoławczym kwestionujących fakt dopuszczenia się przez oskarżonego przypisanego mu czynu, to przede wszystkim zauważyć należy, że zgromadzone w sprawie dowody Sąd meriti w tym zakresie poddał trafnej analizie i ocenie, zgodnie z dyrektywami określonymi w art. 4 k.p.k. Także przeprowadzone w oparciu o tę analizę wnioski są logiczne, zgodne z przesłankami wynikającymi z art. 7 kpk i przekonująco uzasadnione w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku. Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że Sąd I instancji prawidłowo zweryfikował tezy aktu oskarżenia</p>		

w granicach niezbędnych dla ustalenia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia winy oskarżonego w zakresie działania na szkodę pokrzywdzonego. Stąd też odnosząc się do podnoszonych przez skarżącego zarzutów należy stwierdzić, że są one chybione. Zauważyć trzeba, że podnosząc tego rodzaju zarzuty skarżący faktycznie polemizuje z ustaleniami Sądu I instancji. Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynikają powody takiego rozstrzygnięcia a Sąd Okręgowy podziela przedstawioną tam argumentację. Apelacja w istocie nie wskazuje na takie okoliczności, które wnioski tego Sądu mogłaby skutecznie podważyć. W tej sytuacji nie ma potrzeby ponownego przytaczania całości argumentacji zawartej w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku i należy jedynie zaakcentować te elementy, które przemawiają za odmową podzielenia stanowiska skarżącego

W zakresie zarzutów obrońcy dotyczących przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów i przyjęcia winy oskarżonych w oparciu o przede wszystkim jednostronną analizę twierdzeń Ł. K. (1), w takim zakresie jego twierdzeń w jakim obciążał on oskarżonego, stwierdzić należy, iż Sąd I instancji prawidłowo, w oparciu o zebrany materiał dowodowy odtworzył przebieg zdarzeń opisanych w zaskarżonym wyroku oceniając dowody w sposób zgodny z zasadami prawa procesowego. Wskazać przy tym należy, że zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 5 września 1974 r., zasada swobodnej oceny dowodów, leżąca u podstaw prawidłowego wyrokowania, nie może prowadzić do dowolności ocen i takiego wyboru

dowodów, którego prawidłowości nie dałoby się skontrolować w trybie rewizyjnym. Ustalenia faktyczne wyroku tylko wtedy nie wykraczają poza ramy swobodnej oceny dowodów, gdy poczynione zostały na podstawie wszechstronnej analizy przeprowadzonych dowodów, których ocena nie wykazuje błędów natury faktycznej czy logicznej, zgodna jest ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego oraz prowadzi do sędziowskiego przekonania, odzwierciedleniem którego powinno być uzasadnienie orzeczenia. (II KR 114/74 OSNKW 1975/2/28).

W konsekwencji Sąd Okręgowy nie podzielił zawartych w apelacjach zarzutów obrazy przepisów postępowania, mającą wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 5 § 2 k.p.k. i art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k., jak i wywodów przytoczonych na ich poparcie oraz nie dopatrył się obrazy wskazanych przepisów procedury karnej, które to uchybienia mogłyby rzutować na treść wydanego wyroku zwłaszcza w zakresie uznania winy oskarżonych. W pełni zatem należy podzielić argumentację Sądu I instancji co do analizy i oceny zebranego i ujawnionego materiału dowodowego. W szczególności obrazy art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 kpk nie dowodzi to, że ustalenia w sprawie poczyniono głównie w oparciu o twierdzenia wskazanego wyżej świadka przy jednoczesnym odrzuceniu tych wyjaśnień oskarżonego w których nie przyznał się on do popełnienia zarzuconego mu czynu. Fakt czynienia ustaleń faktycznych w oparciu o dowody niekorzystne z punktu widzenia odpowiedzialności oskarżonego nie może oznaczać, że Sąd I instancji dopuścił się

obrazy przepisów postępowania. Tym bardziej wskazać należy, że ustalenia faktyczne winny być dokonane na podstawie dowodów, którym przyznano przymiot wiarygodności. Tym samym wobec przyznania dowodom niekorzystnym z punktu widzenia odpowiedzialności oskarżonego takiej cechy, to chybione są zarzuty, że w postępowaniu doszło do złamania zasady obiektywizmu. Ocena dowodów pozostaje pod ochroną z art. 7 kpk gdy jest poprzedzona ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy, stanowi wynik rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść jak i na niekorzyść oskarżonych oraz jest wyczerpująco i logicznie z uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego umotywowana w uzasadnieniu wyroku. Analiza akt sprawy wskazuje, że Sąd Okręgowy trafne ustalenia oparł na dowodach, które przeprowadzone zostały na rozprawie głównej i ocenił je w sposób uwzględniający wszystkie okoliczności zdarzeń a w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku co do zasady prawidłowo wskazał jakie fakty uznał za udowodnione, a jakie za nieudowodnione i na jakich w tej mierze oparł się dowodach i dlatego odmówił wiary dowodom przeciwnym a ocena ta zasługuje na podzielenie.

W tym miejscu, wobec powoływania się przez skarżącego na twierdzenia świadka Ł. O., które według skarżącego miały wspierać wersję zdarzenia przedstawioną przez oskarżanego A. M., wskazać należy, że wymieniony świadek skorzystał z prawa do odmowy składania w sprawie zeznań – k.409 odw. a

zatem obecnie nie jest możliwe odwoływania się do jego relacji.

Ponadto w istocie dla oceny zachowania A. M. pod kątem popełnienia zarzucanego mu czynu faktycznie nie ma znaczenia analiza „sytuacji związanej z zakupem alkoholu”.

Sąd Rejonowy zatem w pełni zasadnie za niewiarygodne oraz nielogiczne uznał wyjaśnienia oskarżonego (oraz relację S. N., który wyroku nie skarżył), w których podawał, że nie zabrał w celu przywłaszczenia bluzy z napisem (...) należącej do pokrzywdzonego. Te twierdzenia pozostawały w sprzeczności z konsekwentnymi i stanowczymi zeznaniami złożonymi przez świadka Ł. K. (1), **który w dokładny sposób opisywał, że oskarżeni dokonali jego pobicia, oraz zdjęli z niego bluzę, którą miał na sobie.**

W konsekwencji Sąd I instancji trafnie odmówił waloru wiarygodności zeznaniom świadka M. M. (2) co do tego, że rzekomo Ł. K. (1) w momencie kiedy podszedł do niej i oskarżonych miał wyraźne obrażenia na ciele, zaś w reklamówce znajdowała się bluza z napisem (...) i kurta damska, którą oskarżony S. N. (4) wyjął z reklamówki. Jej zeznania w tym zakresie były sprzeczne z wiarygodnymi zeznaniami świadka Ł. K. (1) a ponadto wymieniona w swoich zeznaniach próbowała umniejszyć odpowiedzialność za zaistniałe zdarzenia oskarżonego A. M. (1). Analogicznie w pełni prawidłowo za niewiarygodne uznano te zeznania świadka A. S., w których podawał, że pokrzywdzony po swoim pobiciu

pozostawił na miejscu zdarzenia bluzę w reklamówce.

Jednocześnie zasadnie Sąd Rejonowy przyjął, że zeznania pokrzywdzonego Ł. K. (1) generalnie zasługują na wiarę. Ten ostatni już w trakcie swojego pierwszego przesłuchania wskazywał, że po zadany mu przez oskarżonego S. N. (4) uderzeniu krótkotrwale został zamroczony a po odzyskaniu przytomności nie miał na sobie bluzy z napisem (...) oraz następnie zauważył, że miał ją założoną na sobie inny mężczyzna, który przebywał z oskarżonymi w miejscu zdarzenia. Co istotne, Ł. K. logicznie podał, że w momencie zdarzenia było szarawo i pochmurno i dlatego miał na sobie założoną bluzę, która została mu zdjęta przez oskarżonych, a która w późniejszym okresie została znaleziona u A. S.. Wprawdzie wymieniony w trakcie relacjonowania przebiegu zdarzenia nie pamiętał pewnych szczegółów dotyczących jego przebiegu i w jego zeznaniach pojawiały się rozbieżności, to zauważyć należy, że przyznał on, iż w dniu zdarzenia spożywał alkohol, a samo zdarzenie miało dynamiczny i gwałtowny przebieg. Niemniej zasadnicza relacja pokrzywdzonego co do zadanych mu uderzeń i zaboru bluzy co do zasady była spójna i konsekwentna, Pokrzywdzony jednoznacznie i konsekwentnie wskazał na oskarżonego A. M. i S., N. jako na sprawców dokonanego na nim rozboju i faktycznie nie miał powodów do ich niezasadnego obciążania. Zauważyć ponadto należy, że interweniujący na miejscu zdarzenia ratownik medyczny L. K. potwierdził, że w trakcie przeprowadzanej interwencji Ł. K. (1) miał widoczne obrażenia a sam pokrzywdzony w

trakcie przeprowadzania czynności informował go, że został pobity i ukradziono mu bluzę.

Nie bez znaczenia jest i to, że faktycznie oskarżony A. M. (1) przyznawał, że w dniu zdarzenia wspólnie z oskarżonym S. N. (4) przebywał w okolicach targowiska przy ul. (...) w O. i uderzał Ł. K. (1), a następnie wspólnie z oskarżonym S. N. (1) kopał go po całym ciele. Zarazem prawidłowo Sąd I instancji uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego S. N. (4) w zakresie w jakim wskazywał, że w dniu zdarzenia przebywał wspólnie z oskarżonym A. M. (1) i dwoma innymi osobami w okolicach targowiska przy ul. (...) oraz, że w miejscu zdarzenia przebywał z nimi pokrzywdzony Ł. K. (1), którego uderzył w twarz.

Co do zeznań świadka M. M. (2), to na miano wiarygodności zasługiwały te jej zeznania, w których podawała, że wspólnie z oskarżonymi przebywała w okolicach mostu kolejowego przy dworcu PKP w O. oraz, że oskarżeni dokonali pobicia pokrzywdzonego Ł. K. (1). A. S. wskazywał zaś, że przebywał na miejscu zdarzenia z oskarżonymi i dwoma innymi osobami a oskarżeni kopali Ł. K. (1) po całym ciele, zaś on sam po swoim przewróceniu uciekł z miejsca zdarzenia. Podkreślenia wymaga przy tym, że świadek podawał, że bluzę (pokrzywdzonego) otrzymał od jednego z napastników i ją na siebie nałożył - k.170 odw.

W tym stanie rzeczy, na podstawie przedstawionej powyżej oceny materiału dowodowego, również w ocenie Sądu Okręgowego nie ulega wątpliwości, iż oskarżony A. M. (1) oraz S. N. (4) dopuścili się

zarzucanego im aktem oskarżenia czynu wypełniającego znamiona przepisów art. 280§1 kk. Wprawdzie przed zdarzeniem ani w czasie zadawania uderzeń wymienieni nie wypowiedzieli żądania wydania mienia ale wobec treści zeznań pokrzywdzonego, zwłaszcza jak na k.143, kiedy to świadek podał, iż **w trakcie gdy był kopany jeden z napastników powiedział do drugiego, że pokrzywdzony ma fajną bluzę, którą „zabieramy”, nie budzi wątpliwości, iż wówczas powstał po stronie oskarżonego i drugiego sprawcy zamiar zaboru mienia a zatem dopuścili się oni rozboju** a nie jedynie pobicia. Przemoc, do której niewątpliwie zaliczyć należało pobicie pokrzywdzonego faktycznie uniemożliwiła mu przeciwstawienie się zaborowi przedmiotowej bluzy, która nie znajdowała się żadnej reklamówce ale została z niego ściągnięta przez obu napastników i stanowiła sposób objęcia przez sprawców władztwa nad rzeczą, będącą przedmiotem zaboru w celu przywłaszczenia.

Oskarżony A. M. (1), wbrew stanowisku prokuratora zawartemu w akcie oskarżenia oraz treści zaskarżonego wyroku, przypisanego mu czynu nie dopuścił się w warunkach multirecydywy określonej w przepisie art. 64§2 kk lecz w sytuacji określonej w art.64§1 kk. Wprawdzie był on wielokrotnie karany za przestępstwa przeciwko mieniu, jednakże kara roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 29 marca 2018 r. w sprawie o sygn. akt (...) (zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia

13.06.2018 r. w sprawie (...)), którą objęto wyroki w sprawach(...) (...), (...) była wykonywana w okresie od 9 marca 2020 r. do 5 maja 2021 r. a zatem już po dopuszczeniu się przez niego zarzucanego mu czynu, który został popełniony w dniu 16 października 2019 r. Natomiast odnośnie kary łącznej 2 lat i 3 trzech miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wspomnianym wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie, która obejmowała wyroki (...), (...) i (...), to wbrew stanowisku Sądu Rejonowego skazania nie dotyczyły występku z art.279§1 kk ale czynów z art. 278§1 kk i z art. 288§1 kk a zatem nie jest możliwe przyjęcie obostrzenia z art.64§2 kk.

W konsekwencji wobec przyjęcia co do A. M. działania w warunkach z art.64§1 kk oraz uznania, że czyn (wobec okoliczności jego popełnienia oraz wartości przedmiotu zaboru) przypisany obu sprawcom stanowi wypadek mniejszej wagi z art.283 kk złagodzone co do niego karę pozbawienia wolności i orzeczono ją w wymiarze roku i 6 miesięcy.

Sąd Okręgowy bowiem co do zasady zaaprobował wymiarzenie A. M. bezwzględnej karę pozbawienia wolności. Przy wymiarze takiego rodzaju kary na uwadze słusznie Sąd Rejonowy miał dotychczasową wielokrotną karalność oskarżonego, który pomimo wcześniejszych skazań i odbycia orzeczonych kar nie wyciągnął z tego żadnych wniosków. Orzeczona kara winna spełnić wobec wymienionego cele określone w art. 53 k.k. w szczególności wychowawcze jak również właściwie kształtować świadomość prawną społeczeństwa. Według Sądu Okręgowego pozwoli ona uświadomić oskarżonemu,

że jego zachowanie było niedopuszczalne, prawidłowe i zapobiegą podobnym jego działaniom w przyszłości.	
Wniosek	
o uniewinnienie oskarżonego A. M. (1) od stawianego mu zarzutu.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Wobec wskazanych okoliczności nie podzielono wniosku o uniewinnienie oskarżonego A. M. (1) od stawianego mu zarzutu.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	

1.	Przedmiot i zakres zmiany
<p>Wyrok Sądu Rejonowego w O.z dnia 28 lutego 2022 r., sygn. akt (...)</p> <p>I w ramach rozstrzygnięć z pkt I i II sentencji zmieniono w ten sposób, że:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ustalono, że oskarżony A. M. (1) zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne tj. w warunkach z art.64§1 kk, - ustalono, że czyn zarzucany oskarżonym: A. M. (1) i S. N. (1) stanowi wypadek mniejszej wagi z art. 283 kk w zw. z art. 280§1 kk w zw. z art. 64§1 kk i przyjmując te przepisy za podstawę skazania na podstawie art.283 kk wymierzono im kary po roku i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności, <p>II w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymano w mocy,</p>	
Zwięźle o powodach zmiany	
Zmiana wyroku była konsekwencją przyjęcia, że czyn przypisany oskarżonym stanowi wypadek mniejszej wagi oraz ustalenia, że A. M. działał w warunkach z art.64§1 kk; co do S. N. zastosowano dyspozycję z art.435 kpk.	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		

2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
IV	zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adwokatów: W. W. i J. G. odpowiednio obrońców oskarżonych A. M. (1) i S. N. (2) kwoty po 420 (czteryście dwadzieścia) zł tytułem opłat za obronę z urzędu wykonywana w postępowaniu odwoławczym oraz kwoty 96,60 (dziewięćdziesiąt sześć złotych i sześćdziesiąt groszy) zł tytułem podatku od towarów i usług od tych opłat	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
III	zwolniono oskarżonych od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze uznają, że przemawiają za tym względy słuszności oraz ich sytuacja materialna

7. PODPIS

ZAŁĄCZNIK DO FORMULARZA UZASADNIENIA WYROKU SĄDU ODWOŁAWCZEGO

Załącznik do formularza UK 2

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego A. M. (1)		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego wO. z dnia 28 lutego 2022 r. w sprawie (...)		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana